

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha ve věci

žalobce: **Ing. P. P., Ph.D.**, narozený dne ..., bytem O. – P., O. S. 1831/16, zastoupený JUDr. Jiřím Novákem, advokátem v Praze, Sokolská 60,

proti
žalované: **rektorka Vysoké školy ekonomické v Praze**, se sídlem Praha 3, nám. Winstona Churchilla 4,

proti rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2016, č.j. 199/2016-3202,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované vydaného pod č.j. 199/2016-3202, ze dne 20.1.2016, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí Vědecké rady Fakulty financí a účetnictví Vysoké školy ekonomické v Praze ve věci návrhu na jmenování žalobce docentem v oboru účetnictví a finanční řízení, kdy habilitační řízení ve věci jmenování žalobce docentem bylo zastaveno.

2. Žalobce namítl nezákonnost předmětného rozhodnutí. Nesouhlasil se závěrem učiněným v odůvodnění, že zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále také jen zákon o vysokých školách), nestanoví žádné bližší podmínky pro hlasování členů vědecké rady. Ust. § 72 odst. 13 zákona o vysokých školách stanoví, že na habilitační řízení se nevztahují obecné předpisy o správním řízení, avšak dle názoru žalobce musí být každé rozhodnutí v rámci habilitačního řízení přijato v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, a to v souladu s ust. § 177 odst. 1 zákona č. 500/2004 správního řádu. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2011, sp.zn. 7 As 66/2010, ve kterém soud mj. dovodil, že *habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem je tedy správní řízení vedené podle zákona o vysokých školách s vyloučením subsidiární použitelnosti správního řádu (§ 72 odst. 13, § 74 odst. 7 zákona o vysokých školách) vyjma základních zásad činnosti správních orgánů (viz § 177 odst. 1 a vzhledem k povaze obou řízení zejména § 2 odst. 2 a 4, § 3, § 6 odst. 1 správního řádu), jehož výstup (negativní i pozitivní) je na základě žalob příslušných oprávněných subjektů přezkoumatelný ve správním soudnictví*. Žalobce je toho názoru, že vědecká rada při svém rozhodování základní zásady činnosti správního orgánu vůbec nerespektovala a její postup je v rozporu s citovanou judikaturou, rovněž tak s právními předpisy.

3. Nezákonnost rozhodnutí žalobce spatřoval ve skutečnosti, že

- a) rozhodnutí vědecké rady neodpovídá okolnostem daného případu ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Uvedl, že z průběhu habilitačního řízení vyplynulo, že žalobce zcela splnil podmínky pro jmenování docentem VŠE, stanovené obecnými právními předpisy, konkrétně ust. § 72 odst. 1 zákona o vysokých školách. Tyto podmínky byly žalobcem splněny, tato skutečnost byla v rámci habilitačního řízení i opakovaně konstatována. Habilitační práci žalobce tři ustanovení oponenti (ve složení prof. Ing. R. H., Dr., doc. Mgr. G. M. PhD. a doc. Ing. V. K., CSc.) ve svých posudcích zhodnotili tak, že jeho práce splňuje všechny požadavky kladené na takovou práci, a to jak po obsahové, avšak i po formální stránce. Rovněž tak udělili doporučení, aby žalobci byl po obhájení této práce udělen titul docent. Mj. uvedli, že ohlas práce žalobce má velmi slušný ohlas mezi odbornou veřejností, kdy jeden z článků žalobce patří k nejvíce stahovaným v databázi Social Science Research Networks, dále že díky vysoké kvalitě práce, jak uvedl jeden z oponentů, považuje za čest danou práci číst a ohodnotit, neposledně uvedli, že habilitační práce je přínosná pro teorii a praxi tím, že práce má i mezinárodní dopad. K publikační činnosti a k jeho pedagogické a výzkumné činnosti uvedl, že ze zprávy habilitační komise ze dne 8.10.2015 vyplynulo, že splnil veškeré podmínky, ba dokonce je splnil nad rámec požadovaného minima. Poukázal, že na základě tajného hlasování se komise usnesla, že splnil všechna kritéria, a to v počtu 5 hlasů pro, 0 hlasů proti a žádný ze členů se nezdržel. K habilitační přednášce uvedl, že ze zápisu z jednání vědecké rady ze dne 4.11.2015 vyplynulo, že žalobce svoji habilitační přednášku

prezentoval v souladu s rozhodnutím habilitační komise, rovněž tak zodpověděl všechny mu kladené dotazy. S ohledem na skutečnost, že mu nebyl vytknutý žádný nedostatek, pro který by mu neměl být udělen titul docent, žalobce legitimně očekával, že vědecká rada jeho jmenování docentem schválí. Rozhodnutí vědecké rady bylo pro žalobce překvapující i s ohledem na skutečnost, že v žádné fázi jeho habilitačního řízení mu nebylo sděleno, avšak ani naznačeno, že nesplňuje podmínky, či pouze nějakou z podmínek pro jeho jmenování.

- b) rozhodnutí nerespektuje podmínku dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobce učinil porovnání habilitačních řízení jiných uchazečů v letech 2014 a 2015, u nichž vědecká rada a po té i žalovaná jmenování docentem schválila. Jednalo se o čtyři docenty, z nichž tři mají v porovnání se žalobcem jednoznačně nižší publikační činnost, poslední z nich dokonce z hlediska posuzování publikační činnosti nesplnil požadavky stanovené VŠE v Praze pro jmenování docentem, avšak jmenován docentem přesto byl. Žalobce uvedl, že jednou z nejdůležitějších podmínek pro jmenování docentem je publikační činnost. Uvedl, že ke zjištění publikační činnosti ostatních jmenovaných docentů užil databáze Scopus (užívaná předními světovými univerzitami), jakožto multioborovou abstraktovou a citační bázi. Zjistil, že za předmětné období u vybraných uchazečů, kteří byli na VŠE jmenování docentem, je publikační činnost nižší, než v případě žalobce (žalobce má v databázi Scopus evidovaných 15 odborných publikací, ostatní uchazeči úspěšně jmenování docenty mají evidované 2 publikace, 3 publikace, 2 publikace a čtvrtý uchazeč měl 9 publikací). Rovněž tak vyhledal práci jmenovaných docentů v databázi Web of Science užívanou v České republice.

4. S ohledem na výše uvedené žalobce dospěl k závěru, že rozhodování vědecké rady v rámci habilitačního řízení probíhajícího ve věci žalobce bylo zjevně arbitrární, zcela v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných anebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vědecká rada má dle § 72 odst. 14 zákona o vysokých školách povinnost buď schválit jmenování žalobce docentem, anebo sdělit žalobci všechny relevantní důvody, pro které jeho jmenování docentem neschválila. S ohledem na skutečnost, že takto vědecká rada nepostupovala, je její postup v rozporu se zákonem a žalovaná byla povinna rozhodnutí této vědecké rady zrušit, což neučinila. Habilitační řízení je řízením správním, ve kterém je nutno postupovat v souladu se základními zásadami správního řízení. Rozhodnutí vědecké rady a žalované však bylo založeno na libovůli, pro úplnou absenci se tak jedná o rozhodnutí nepřezkoumatelné.
5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na svých procesních stanoviscích tak, jak je uvedla ve svém rozhodnutí.

6. Při jednání soudu konaném dne 22.2.2018 žalobce i žalovaná setrvali na svých procesních stanoviscích tak, jak je vymezili v žalobním návrhu, a ve vyjádření se k žalobě. Vědecká rada navrženou sčítací komisi schválila. Po té předsedající vyzval vědeckou radu k tajnému hlasování o kandidátovi, tedy žalobci. Po ukončení volby došlo k oznámení výsledků hlasování a to předsedkyní sčítací komise, kdy z 37 členů vědecké rady bylo přítomno 30 členů. Celkem bylo rozdáno 30 hlasovacích lístků, odevzdán byl stejný počet. Pro udělení hodnosti docenta se vyslovila 15 členů, proti rovněž 15 členů. Předsedající na základě výsledku konstatoval, že Vědecká rada neschválila návrh na jmenování žalobce docentem většinou svých členů a proto habilitační řízení zastavila. Danou skutečnost oznámil žalobci. Prezenční listina se plně shoduje se zápisem z vědecké rady, kdy v prezenční listině jsou zaznamenány i odchody jednotlivých členů v průběhu vědecké rady. Soud sdělil k důkazu obsah listin předložených žalobcem, mj. e-mailovou dokumentaci žalobce s prorektorem, z jejíhož obsahu vyplynulo, že prorektor vyslovil politování ohledně výsledku tajné volby vědecké rady týkající se jmenování žalobce docentem. Zástupce žalobce předložil aktuální výpis z databáze Scopus prokazující, že ve vztahu k žalobci je na serveru Scopus vedeno 24 dokumentů, jejichž autorem je žalobce, celkem ve 20 dokumentech. Ohledně ostatních osob jmenovaných docenty intenzita publikací takové míry nedosahovala.
7. Soud neprováděl výslech svědkyně Ing. P. H., neboť není ani žalovaným zpochybňováno kladné hodnocení žalobce svědkyní v rámci habilitačního řízení.
8. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
9. Žalobce podal dne 1.9.2014 žádost o zahájení habilitačního řízení, ke které připojil příslušné dokumenty, mj. životopis, souhrnný přehled o pedagogické činnosti, přehled absolvovaných vědeckých a odborných stáží, souhrnný přehled o vědecké činnosti aj. náležitosti. Ze zápisu z Vědecké rady Fakulty financí a účetnictví Vysoké školy ekonomické v Praze konané dne 5.11.2014 vyplynulo, že v souladu s ust. § 72 zákona o vysokých školách jednomyslně přijala návrh na zahájení habilitačního řízení žalobce. Dne 8.10.2015 vydala komise pro habilitační řízení žalobce zprávu, v níž se usnesla, že žalobce splňuje všechna habilitační kritéria a navrhla, aby byl žalobce v případě úspěšné habilitační přednášky jmenován docentem pro obor účetnictví a finanční řízení. Přílohou této zprávy je hlasování habilitační komise týkající se návrhu. Ze zápisu z Vědecké rady Fakulty financí a účetnictví Vysoké školy ekonomické v Praze konané dne 4.11.2015 vyplynulo, že předsedající vyzval vědeckou radu k tajnému hlasování o kandidatuře žalobce. Z oznámení výsledků hlasování vyplynulo, že z celkem 37 členů vědecké rady bylo v době hlasování přítomno 30 členů, kterým byly rozděleny hlasovací lístky. Pro udělení hodnosti docenta se vyslovilo 15 členů, proti rovněž 15 členů. S ohledem na výsledek předsedající konstatoval, že návrh nebyl přijat většinou všech

hlasů, a proto vědecká rada habilitační řízení na jmenování žalobce docentem zastavila. Žalobci bylo zastavení habilitačního řízení dle § 72 odst. 10 zákona o vysokých školách oznámeno přípisem ze dne 10.11.2015.

10. Žalobce podal dne 16.12.2015 námitky proti postupu při habilitačním řízení, a to v souladu s ust. § 72 odst. 14 zákona o vysokých školách.
11. Rektorka Vysoké školy ekonomické vydala dne 20.1.2016 rozhodnutí, ve kterém námitky žalobce proti postupu při habilitačním řízení dle § 72 odst. 14 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění některých zákonů zamítla. Ve svém rozhodnutí zrekapitulovala průběh habilitačního řízení. Uvedla, že průběh habilitačního řízení přezkoumala v souladu se zákonem o vysokých školách, rovněž tak s jednacími řády Vědecké rady Fakulty financí a účetnictví. Shodně s žalobcem dospěla k závěru, že habilitační řízení musí probíhat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů dle § 2 až 8 správního řádu. Následně odkázala na ust. § 72 odst. 9 a 10 zákona o vysokých školách, ze kterého jasně vyplývá, že tajné hlasování vědecké rady je nedílnou součástí habilitačního řízení a také nutnou podmínkou jeho dalšího pokračování. Splněním ostatních habilitačních podmínek stvrzených zprávou habilitační komise a doporučujícími posudky nárok na jmenování docentem nevzniká. Uvedla, že smyslem habilitační přednášky a následné diskuze je umožnění členům vědecké rady učinit si vlastní názor na odborné kvality uchazeče, kdy jejich názor následně projeví prostřednictvím tajného hlasování. Argumentaci žalobce týkající se libovůle je možná až v případě, kdy vědecká rada postoupí svůj návrh rektorovi VŠ, který má v první fázi možnost návrh odmítnout v souladu s ust. § 72 odst. 11 zákona o vysokých školách. Pouze v případě, že vědecká rada následně potvrdí tento návrh většinou svých členů, pak rektor musí uchazeče jmenovat docentem. Uzavřela, že ke zneužití diskreční pravomoci vědeckou radou nedošlo. Tajné hlasování je stanoveno zákonem. Členové těchto rad jsou osoby odborných a morálních kvalit, projevení jejich názoru je neovlivněno názorem ostatních členů díky zákonem stanovenému způsobu tajné volby, jsou vázáni svým úsudkem a svědomím. Uvedla, že dle jejího názoru je správné, že zákon nestanoví bližší návod, jakým způsobem hlasovat. Rovněž uvedla, že nelze hovořit o libovůli z důvodu, kdy členové vědecké rady hlasovali o návrhu až po té, co vyslechli zprávu habilitační komise, doporučení oponentů, habilitační přednášku a rozpravu. Dle jejího názoru tak měli dostatek informací, aby si mohli o věci udělat vlastní úsudek. Zda v průběhu rozpravy projeví některé výhrady, není pro posouzení zákonnosti hlasování relevantní. Uzavřela, že § 72 odst. 10 zákona o vysokých školách nepředpokládá, že by o zastavení řízení mělo být vydáno zvláštní rozhodnutí. Žalobce se výsledek tajného hlasování dozvěděl bezprostředně po skončení hlasování, rovněž tak byl seznámen se skutečností, že habilitační řízení bylo zastaveno. Žalovaná nesouhlasí s námitkou, že by žalobci nebyl sdělen důvod pro něj nepříznivého rozhodnutí.

12. Městský soud v Praze přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s. napadané rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Podle ust. § 72 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění rozhodném, habilitační řízení se zahajuje na návrh uchazeče. S návrhem je nutno předložit životopis, doklady o dosaženém vysokoškolském vzdělání a získaných příslušných titulech, doklady osvědčující pedagogickou praxi, seznam vědeckých, odborných nebo uměleckých prací, přehled absolvovaných vědeckých, odborných nebo uměleckých stáží, jak tuzemských, tak i zahraničních, popřípadě další doklady osvědčující vědeckou nebo uměleckou kvalifikaci. V návrhu uchazeč též uvede obor, ve kterém žádá o habilitaci. Předloží rovněž habilitační práci. Podle odst. 4 návrh se podává děkanovi fakulty, která má akreditaci pro uvedený obor habilitace, nebo rektorovi, má-li akreditaci pro uvedený obor vysoká škola. Nemá-li návrh všechny potřebné náležitosti a uchazeč jeho vady na výzvu v přiměřené lhůtě neodstraní, děkan nebo rektor habilitační řízení zastaví. Podle odst. habilitační komise posoudí vědeckou nebo uměleckou kvalifikaci uchazeče pro daný obor a jeho předcházející pedagogickou praxi. Na základě posudků oponentů zhodnotí úroveň habilitační práce. Habilitační komise se tajným hlasováním usnese na návrhu, zda uchazeč má být jmenován docentem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů habilitační komise, platí, že habilitační komise doporučuje habilitační řízení zastavit. Návrh přednese předseda nebo jím pověřený člen habilitační komise vědecké radě. Podle odst. 9 habilitační přednáška a obhajoba habilitační práce se koná na veřejném zasedání vědecké rady. Po rozpravě, ve které musí být uchazeči dána možnost vyjádřit se k posudkům oponentů, obhajovat svoji habilitační práci a vyslovit se ke své dosavadní vědecké nebo umělecké a pedagogické činnosti, se vědecká rada tajným hlasováním usnází na návrhu, zda uchazeč má být jmenován docentem. Podle odst. 10 nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů vědecké rady, platí, že vědecká rada habilitační řízení zastavuje. Podle odst. 13 se na habilitační řízení nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Podle ust. § 14 proti postupu při habilitačním řízení může uchazeč podat námitky. Nevyhoví-li námitkám děkan, předá je k rozhodnutí rektorovi; rozhodnutí rektora je konečné.
14. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
15. Zákon o vysokých školách stanoví podmínky a postup, za kterého uchazeč může navrhnout příslušné vysoké škole zahájení habilitačního řízení ve věci jmenování

docentem. Jednou z fází je vykonání habilitační přednášky a obhajoba habilitační práce před vědeckou radou. V této fázi je vědecká rada mj. seznámena s písemnými posudky ustanovených oponentů habilitační práce, uchazeč obhajuje a prezentuje svoji práci právě před vědeckou radou. Bezprostředně po té dochází k tajnému hlasování v souladu se shora citovaným zákonným ustanovením, ve kterém uchazeč v případě získání nadpoloviční většiny hlasů všech členů vědecké rady postupuje do další fáze habilitačního řízení, v opačném případě je s ním habilitační řízení zastaveno. Hlasování prostřednictvím tajné volby je jednou ze záruk vyjádření svobodného osobního názoru po zohlednění všech aspektů konkrétní skutečnosti, o které má být hlasováno. Ačkoliv zákon stanoví náležitosti, které mají být uchazečem splněny v průběhu habilitačního řízení, i po jejich splnění zákon neuložil povinnost vysokým školám docenturu udělit, nýbrž zákonem nastavil další fázi řízení právě v podobě zasedání vědecké rady a jejího následného hlasování o tom, zda má být kandidát docentem jmenován. Jakkoliv žalobce splňoval předpoklady formálního charakteru vyžadované pro absolvování habilitačního řízení, při hlasování vědecké rady neobstál a většinu hlasů všech jejích členů nezískal. Hlasování je tajné, členové vědecké rady tedy mají možnost svobodně vyjádřit svůj názor, vedeni jsou přitom svým svědomím, odborností, vlastním přesvědčením o tom, jaká kritéria má kandidát na docenta splňovat. Hodnotí pak kandidáta z pohledu fakticky neomezeného okruhu kritérií (mezi jinými např. jeho prezentace při habilitační přednášce, úroveň obhajoby habilitační práce), zcela nepochybně je tímto způsobem nejsvobodněji vyjádřen názor členů vědecké rady na kandidáta.

16. Vědecká rada se tedy výrazně podílí na habilitačním řízení, pokud hlasuje o návrhu (habilitační komise) na jmenování docentem s tím, že nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů vědecké rady, platí, že se habilitační řízení zastavuje. Vědecká rada však rozhodnutí nevydává, nerozhoduje o právech a povinnostech kandidáta, jednotliví její členové dávají pouze zákonem předpokládaným postupem, tj. formou hlasování, najevo svůj názor na to, zda má být kandidát docentem jmenován. Proti závěru vědecké rady resp. postupu při habilitačním řízení lze sice podat námitky, o kterých v konečné fázi rozhoduje rektor, avšak teprve jeho rozhodnutí je konečným rozhodnutím učiněným v oblasti veřejné správy a rozhodnutím dopadajícím do sféry žalobce. I rektor je ovšem při svém rozhodování nucen respektovat vyjádření názoru členů vědecké rady v tajném hlasování, kdy ani jemu nemůže být z podstaty popsání postupu zřejmé, z jakých důvodů většinu hlasů kandidát nezískal. Z podstaty věci je pak rozhodování o námitkách vztaženo k procesnímu postupu v habilitačním řízení, důvody, pro které kandidát před vědeckou radou, která svůj názor vyjádřila tajným hlasováním, neobstál, rektor v rozhodnutí řešit objektivně nemůže.

17. Rozhodnutí rektora tedy nemůže v rozhodnutí o námitkách řešit faktické důvody neúspěchu kandidáta namítajícího, že kritéria co do odbornosti splnil. Jak je uvedeno výše, rektor takové důvody objektivně znát nemůže. Důvody byly zohledněny v tajném

hlasování a jiný vnější projev než ten spočívající v provedení kladné či záporné volby členové vědecké rady ani rada jako celek je nikde neuvádějí, nejsou povinni je ani zaznamenat, či se z hlasování komukoliv zpovídat.

18. Z výše uvedených důvodů soud neshledal důvodnou námitku žalobce poukazující na jeho legitimní očekávání v pozitivní výsledek habilitačního řízení. Žalobce musel být srozuměn s tajným hlasováním členů vědecké rady, jeho legitimní očekávání pak mohlo být vztaženo k fair procesu během habilitačního řízení, nikoliv však již k samotnému výsledku hlasování, jakkoliv posudky jeho práce a kandidatury byly jinak vždy kladné. Rovněž z výše uvedených důvodů neobstojí poukaz žalobce na jiné kandidáty, u kterých byl návrh na jmenování docentem vědeckou radou schválen. Jelikož důvody, proč žalobce neobstál, z podstaty tajného hlasování zřejmé nejsou, nemohou být ani poměřovány s důvody (také neznámými), pro které byli jiní kandidáti úspěšní. Žalobcem předložená e-mailová komunikace pak nesvědčí o tom, že by byl porušen proces habilitačního řízení. Logicky nijak tato komunikace nemůže řešit důvody, pro které žalobce navržen na jmenování nebyl. Z těchto důvodů pak nemůže být důvodná ani námitka žalobce, že bylo porušeno ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy rozhodnutí vědecké rady neodpovídá okolnostem případu, resp. porušení povinnosti aby při rozhodování obdobných věcí nevznikaly nedůvodné rozdíly.
19. Vymezoval-li se pak fakticky žalobce v žalobě vůči rozhodnutí vědecké rady, pak soud souhrnně uvádí, že vědecká rada rozhodnutí o právech a povinnostech žalobce nevydala, její dílčí postup je součástí habilitačního řízení s procesním důsledkem, nikoliv rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního.
20. S ohledem na výše uvedené závěry nelze shledat důvodnou námitku žalobce o zneužití diskreční pravomoci jednotlivými členy vědecké rady. Tato námitka fakticky popírá princip svobodného tajného hlasování. Členové vědecké rady si po získání informací o uchazeči utvářejí svůj vlastní názor zejména na veřejném zasedání vědecké rady a bezprostředně poté přistupují k volbě, která je odrazem individuálního posouzení všech kritérií svobodným způsobem, vedeni, jak je uvedeno shora, jsou svým svědomím, odbornými znalostmi, zkušenostmi apod. Diskrece členů vědecké rady vyplývá nepochybně z jejich zkušeností a odbornosti, když samotné členství ve vědecké radě je zárukou osobní integrity každého jejího člena. Zákonem však nejsou nastavena žádná konkrétní kritéria, podle kterých by členové vědecké rady měli hlasovat, nemohou pak při tajném hlasování být ani překročena.
21. Námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů soud neshledal důvodnou. Žalovaná žalobou napadené rozhodnutí srozumitelně a přesvědčivě odůvodnila, odkázala na příslušné právní předpisy, výrok rozhodnutí je souladný s jeho odůvodněním. K obsahové stránce odůvodnění rozhodnutí

v konkrétním případě soud odkazuje na argumentaci uvedenou výše.

22. Z výše uvedených důvodů soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

23. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., a contrario. Žalovaná byla ve věci úspěšná, žádné náklady řízení jí však nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2018

Mgr. Aleš Sabol, v. r.
předseda senátu